

100,000 Stück. (zu 12 türkischen Ellen, und etwa $\frac{3}{4}$ Wiener Ellen breit) jährlich, und Habas, einer art Loden aus gelbbrauner ungefärbter Schafswalle, wovon das Stück 65 bis 90 Piaster ($6\frac{1}{2}$ = 9 xl. Oc. W.) kostet.

Хохщетеръ по-нататъкъ разправя за сушената вълна, прострѣна по склоноветъ на Сливенскитъ хълмове (An den Bergabhängen um Slivno sieht man Schatswalle zum Bleichen ausgelegt! Mittheil der kais. und-königl. geogr. Gessel. in Wien 1870 pp. 590, B. XIII.).

Сливенската фабрика по-подробно е описана отъ известния *Каницъ* (Donau, Bulgarien und der Balkan III, 21—23), който посетилъ Сливенъ презъ лѣтото на 1872 г.

„Обработване на вълната въ Сливенъ и околнитъ села е твърде разпространено; вълна се пере и суши по всички градски вади. Главния потрѣбителъ е държавната военна фабрика, основана въ 1834 г. за обличане на новоосновенитъ низамски полкове. Току до изхода на Селищкото устие, на североизточната частъ на града, лежи фабриката, кулата, байрака и минарето на която се виждатъ отъ далечъ. Тая фабрика съставлява най-голѣмата забележителностъ на Сливенъ, особно като се вземе предъ видъ, че фабрики въ султановата държава сж голѣма рѣдкостъ, та за това азъ, ако и не сведущъ, обърнахъ на нея особно внимание“.

„Преди всичко, длъженъ съмъ да установя, че въ всички части и пространства на тая грамадна постройка сжществува образцова чистота, редъ, може би само въ мое присъствие, и голѣма работливостъ. Отъ друга страна, вследствие заповѣдитъ на корана, чувствувахе се голѣмъ недостатъкъ, който въ сжщностъ много прѣчи за развитието на фабричната индустрия въ турския изтокъ, именно, неотстранимата прѣчка, щото работници отъ двата пола да работятъ заедно. Само твърде малко вдовици отъ най-бедната класа сж се решили да потърсятъ прехрана въ тая фабрика. Работнички, които видѣхъ, макаръ да бѣха турски циганки, при влизането имъ въ тѣхнитъ работилници, притекоха се да се забулятъ въ яшмацитъ си. Не далеко отъ тѣхъ бѣше отдѣла, въ който бедни сирачета — момчета и момичета — разпожени въ кржгъ, сучеха цеви. Мжжетъ работѣха съ 14 машини за дебелы аби — всички отъ системата Houget et Feston—Verviers и съ 88 стана въ тъкачницата, бояджийницата, тепавицата, склада и пр. Тукъ се работи разпространения въ Турция тъмносинъ шаекъ. За забелязване е джамията въ голѣмия фабриченъ дворъ, въ която работничитъ — мохамедани, изпълняватъ религиознитъ си обреди“.

„Презъ юлий 1872 г. въ всичкитъ фабрични помѣщения работѣха 330 души, утрина отъ 4 до $11\frac{1}{2}$ часа; правѣха половинъ часъ обедъ и свършвахъ въ 8 часа вечерята. Въпрѣки дългото работене, тъкачитъ получаватъ само 6 гроша на день,